

רִצַח לֹא מִצְלַח / אֵלֵינָה קוֹלוֹדְנִיָה

כָּבֵר לֹא אָשׁוּב לְיַעַר אֶרְנִים,
לְתוֹךְ גּוֹפֵי הַקֵּל, הַדֵּק, בֶּן הַשְּׂמוּנָה...
אֲבָל מִסְפִּיק, הֲרִי גְמַרְתִּי אִמֶּר
לְמַחֵץ אֶת תּוֹלְעֵי הַגְּעָגוּעִים.

הִי אֲרוּרָה, תּוֹגַת הַדְּמָדוּמִים,
עַל כָּל מִתְנַתֵּיךְ סְפוּגוֹת הָאָרֶס,
וְאֲרוּרִים סְפָרֵי שִׁירָה עֲבֵי-הַקָּרֶס
וְשִׁמְם יִמַּח שֶׁל הַמְּשׁוֹרְרִים.

מִסְפִּיק! כָּבֵר לֹא יִבֹּאוּ חִיזָרִים
אוֹתִי לְגֵאל מְכֻלּוֹב פְּדוּר הָאָרֶץ,
וְהַדְּרָקוֹן אֵינּוּ יוֹתֵר מִשְׂרָץ,
אֲשֶׁר קוֹסֵם לִילְדִים תְּמִימִים.

אֶךְ לֹא אוֹכֵל (גַּם אִם זֶה הַכְּרָחִי),
לְרִצַּח אֶת הַמְּשׁוֹרְרֵת בְּתוֹכִי.

28.04.2010